

9. Devocioğlu, Y., Akdeniz, A., R. ve Ayvaci, H., Ş. (2005). Okul öncesi öğretmen adaylarına fen öğretiminde rehber materyal geliştirme becerileri kazandırmak için bir yaklaşım. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, 18, 64-72
10. Uğraş, H., Uğraş, M., ve Çil, E. (2013). Okul öncesi öğretmenlerinin fen eğitimine karşı tutumlarının ve fen etkinliklerine ilişkin yeterliliklerinin incelenmesi. BEÜ Fen Bilimleri Dergisi, 2(1), 44-50.
11. Yaşar, M. C., İnal, G., Kaya, Ü. Ü., & Uyanık, Ö. (2012). Çocuk gözüyle tabiat anaya geri dönüş. Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 1(2), 30-40.
12. Güngör, C. (2017). Öğretim elemanlarının eğitim ortamına ilişkin algıları, Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi, Bahar, 2016; (13) ss.125-148. ISSN:1308-5069
13. Göloğlu Demir, C. & Yılmaz, H. (2018). The effect of outdoor education activities on the attitudes of students toward science and technology and sentiment analysis. Journal of the Human and Social Sciences Researches, 7 (5), 101-116. Retrieved from <http://www.itobiad.com/issue/41845/483404>.
14. Şimşek, M. & Kaymakçı, S. (2015). Okul dışı sosyal bilgiler öğretiminin amacı ve kapsamı. A. Şimşek ve S. Kaymakçı (Ed.). Okul dışı sosyal bilgiler öğretimi içinde (s.1-14). Ankara: Pegem A yayıncılık.
15. Güngör, C. & Göloğlu Demir, C. (2022). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Dışı Öğrenme Faaliyetlerine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi , 24 (1) , 15-30 . DOI: 10.32709/akusosbil.852503

КАЛІНІЧЕВА Галина

канд. іст. наук, доцент, м. Київ

КОМУНІКАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР

Трансформаційні процеси, зумовлені формуванням інформаційного суспільства, актуалізували проблему соціокультурної оцінки соціальної взаємодії, заснованій на впровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій і створенні єдиної глобальної комунікаційної мережі.

Комунікаційний простір як філософська категорія розглядається нами через категорії властивостей, структури, системи, кількості, якості, ефективності, оцінки, управління тощо. З огляду на антропогенність, комунікаційний простір виступає особливою формою буття людини, у рамках якої реалізуються можливості організації соціальних зв'язків і взаємодій індивідів за допомогою комунікації, що ґрунтується на певних цінностях.

Гене́за комунікаційного простору пов'язана з розвитком нових засобів комунікації: усна комунікація, письмова комунікація, масова комунікація й сучасна комунікаційна революція.

У сучасному світі інформація є своєрідним інструментом, що сприяє функціонуванню та розвитку культури. Динаміка розповсюдження інформації впливає на процес спілкування, соціальної взаємодії та формування ціннісно-світоглядних настанов. В інформаційному суспільстві у комунікаційному просторі дедалі більше набувають поширення символи, міфи, ідеологеми, які

регулюють і нормують масову свідомість. Нові комунікаційні форми створюють нове соціокультурне середовище.

Видозміна структури інформаційних каналів, насиченість і медіатизація комунікаційного простору особистості, динаміка інформаційно-комунікаційного обміну ускладнюють формування сенсозмістовних соціальних реакцій. Структуру комунікаційного простору змінює й мережева революція: індивід може виступати як комунікатор і реципієнт масової, групової й особистої комунікації; поява нових каналів комунікації призводить до зміни кількісного складу учасників комунікаційного процесу й обсягів трансльованої інформації. Нові засоби інформації перетворюються із передаточних механізмів у засоби виробництва сучасної культури та формування цінностей особистості.

Специфіка соціокультурного підходу до комунікаційного простору полягає у з'ясуванні взаємозв'язку засобів масової інформації з трансляцією культурних моделей, що визначають соціальну ідентичність індивідів, формують національну, політичну, громадянську ідентичність тощо. З одного боку, величезні масиви інформації та інформаційного шуму, що звалюються на сучасну людину, призводять до інформаційної апатії чи навіть відторгнення джерел інформації. З іншого – в інформаційному суспільстві людина, занурена у світ інформаційних потоків, вивільняється з пут громадянства, національної приналежності й інших факторів самоідентифікації, демонструючи відносну незалежність своїх бажань і прагнень, спираючись на нові модифіковані цінності.

У комунікаційному просторі інформаційного суспільства утворюється нова система цінностей та пріоритетів, обумовлена глобальними проблемами. Багатополярність та суперечливість сучасного світоустрою актуалізувала нові проблеми, орієнтовані на культурно-комунікативну сферу соціальної реальності. Так, у відповідь на протистояння держав, релігій і культур виникають ідеї толерантності, діалогу культур, етноконфесійного консенсусу тощо.

Таким чином, комунікаційний простір в інформаційному суспільстві, з одного боку, є модернізованим продовженням існуючих форм суспільної комунікації, а з іншого – містить соціокультурні новації, що спроможні здійснювати суттєвий інноваційний вплив на розвиток особистості, суспільства, цивілізації. Людина, маючи доступ до новітніх ІКТ, у новій парадигмі комунікаційної культури стає суб'єктом впливу на суспільний розвиток.

КОЛОЇЗ Жанна

д. філол. наук, професор, м. Кривий Ріг

ПРОБЛЕМА ЕТНОКУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобалізаційні процеси, які охопили всі рівні суспільного розвитку й матеріальної культури тих чи тих суспільно-економічних формацій, спонукали наукове співтовариство до їх наукового пізнання й наукового осмислення з